

Π.—'Αμμ' τὴν Ζέγγλητὴν εἶδες, τὴν Μελέ, καὶ τὴν Μπαλάνου;
 Φ.— Καὶ τὴν Παγκαθὴ τὴν εἶδα, πρὸς εἰς καὶ τὴν Καραπάνου.
 Π.—'Αμμ' τὴν εἶδες τὴν Σταθάτου καὶ τὴν Πάπου, χορευτὴ;
 Φ.— Εἶδα, βρέ, καὶ τὴν Ρετοῖνα καὶ τὴν Μπέμπη τὴν χυτὴ.
 Π.—'Αμμ' τὴν Σούτσου δὲν τὴν εἶδες;
 Φ.— Εἶδα καὶ τὴν Ζομερακάκη, τὴν κυρίαν Καραδέλα, τὴν Ροτῆ, τὴν Ριζάνη.
 Π.—'Αρεμί, βρέ Φαουλῆ μου, σὺ γνωρίζεις ἀπὸ βίον.
 Φ.— Μίγας ἔπαινος μου πρέπει καὶ τοῦ Νόμπελ τὸ βραβεῖον.

Π.— Χορνεῖς θηλυκὸ πολὺ...
 νὰ κ' ἡ κυρία Μεταξῆ...
 καὶ πάλι λέω, Φαουλῆ;
 λέ φαί, λέ φαί μὴ ν' ἀξῆ.

Φ.—'Η γλώσσα σου τροχίστηκε καὶ τρέχει σὰν φαλλίδι...
 Π.— Πόσον σερμὴ κ' ἐπιχαίρει προβάλλ' ἡ Κανελλίδη.
 Φ.— Προσέρχεται κ' ἐπ' αὐτῆς γεμάτος ἀδελφοὶδές...
 γι' αὐτὰς, ῥωτοῦν καὶ δεσποινίδες, ἀλλὰ καὶ δεσποινίδες,
 κ' ἡ ἴση περιέργεια πολὺ τὸν ὀστενοχώρησε
 καὶ πρὶν ἀπὸ τοῦ Βασιλεῖς ἐκείνος ἀπεχώρησε.

Π.— Που κ' ἡ γκατρὸς ὁ Λιβαδάς;
 Φ.— 'Ἦτο παρὼν κ' ἔχθη...
 Π.— Μὲ τὸν ἀδάκοπο χορὸ φοβοῦμαι μήπως πάθῃ.
 Π.— Νὰ κ' ὁ Καλογερόπουλος... μίλει μετ' ἀποκοινὸν Γάλλο...
 Φ.— Κ' ὁ κύριος Σιμόπουλος μὲ σοβαρὸ μεγάλο.

Κ' ἔγω πολὺ τὸν ἐκτιμῶ τὸν κυρίο Σιμόπουλο
 γκατὴ μὲ φόρους, δὲν μαζὰ τὸν κόσμο σὰν κοτόπουλο.
 Φ.— Τὴν Νι Τρικούτη κῦτταξε καὶ τὴν Μαυρομυγάλη.
 Π.— Μιὰ πεταλοῦδα νάμουνα καθὼς τὴν Ἄλφα Πάλλη.
 Π.— Νάμουνα κ' ἔγω μιὰ χρυσάκις σὰν τὴν Θεοφωρίδη.
 Φ.— Καὶ μιὰς μπεμπέκας μ' ἔβασσε τὸ ματὶ καὶ τὸ ροδὶ.
 Φ.— Στὴν Γιαννοπούλου πρόσεξε καὶ ὅτ' ἴσῃν κυρίαν Μόστρα.
 Π.— Σκαμὸς σοῦ λέω νὰ μὴ φῆς καμμιὰμὴ τὴν σκοτσάτρα.
 Φ.— Ἰδοὺ καὶ κάποιος Παρθενὸν καὶ μιὰ Κεκτηνικάρη.
 Π.— Κ' ὁ κύριος Πετρόπουλος ἀπὸ τὸν Φαλιρέα,
 Φ.— Φωκὰς γκατρὸς μὲ τὴν Φωκῆ, Φωκὰς σηκιοφόρος.
 Π.— Κ' ὁ Ζερβοδάκης ὁ Ντινιτῆς ὁ εἰς ἱεροκοντόρος.

Φ.— Τὴ γνῶτα, Περικίετό μου, κ' ὅμως δὲν βγαῖνον ἔσθη.
 Π.— Ἰδοὺ κ' ὁ Μάτσας, Τράπεζα τὸν Ἀθῆνων τούτῃσι.
 Φ.— Διαιθνήτης τῆς ἀξίως ἐδῶκε παμψηφίαι.
 Π.— Κρύο θαρρῶ πῶς ἔρχεται κ' ἀπὸ τὴν ὄροφί.
 Φ.— Τὴ τορνεῦτ κ' ἡ δεσποινὴ τοῦ Κώστα τοῦ Δοσίου.
 Π.— Μὰ νὰ καὶ μιὰ σὰν παλὰ κολάνα τοῦ Θεσιέου.
 Φ.— Ἰδοὺ κ' ὁ νῆος Κιωτός,
 ὁ κατὰ πάντ' ἀγαπητός.

Π.— Νομίζω πῶς ἐξέγασε, καμμένη, τὴν Ζαμπῆ.
 Π.— Ὅταν τὸ γῆρας ἔρχεται θαρρῶ πῶς ρεύ' ἡ μνήμη.
 Φ.— Καὶ τὴν κυρίαν τοῦ Βαλτῆ ζεγάνει, μπουνατζῆ.
 Φ.— Γιὰ τὸ παιδί τῆς γέρικας, ποῦ γίνηκε καλὰ.
 Π.— Π' ἔραβ' ἡ κ' ὁ Μάτσας μὲ μιὰ βελὰδα πᾶγκαλη.
 Φ.— Ἐπ' ἴσῃ τὴν παραμονὴν καὶ ἔκοφε ὁ σὺ Βλάγκλη.
 Π.— Καὶ τῆς Ἀθανασάκουας ζεγῆς καὶ τῆς Καφέλη.
 Φ.— Συγχωρᾶτέ με... μίλλ περῖτον... δὲν μούμεινε κεφάλι.
 Π.— Μὰ νὰ κ' ἡ Μακράκουας, κοπέλαις ζηλευταί.
 Φ.— Στὴ λίστα τὴν ἐφέστην τῆς ζεγῆας κ' αὐτὰς.
 Π.— Τὴ λίστα πάλι, Φαουλῆ, πολυποικίλιον γόρτων.
 Φ.— Παρῶν καὶ τῆς Ἀμέρικας ὁ Πρόξενος ὁ Σόρτον.
 Π.— Νομίζω πῶς ἐξέγασε καὶ τὴν Κωνσταντίνῃ.
 Φ.— Ὁ Κρίστας ἀγωνίζεται μὲ τὸν Ἰωαννῆδ
 ὁ σὺ μᾶλου τὴν διαιθνήσιν...

Π.— Τὴ ζῆλος καὶ τί πάθος,
 καὶ καίε πρῖμα κ' ὁ χορὸς χωρὶς κανένα λάθος.
 Φ.— Τοὺς πάντας ἀξιώσωμεν χορευτικὸν στεφανῶν.
 Π.— Ἀκόμη δὲν ἀνέφερες τὴν Χατζηκωάννου.
 Φ.— Σὲ τέτοια ζᾶλη ποῦ μορετ κανέναν νὰ θυμᾶται.
 Π.— Ἦθες κανεὶς ἀγωνιστῆς;

Φ.— Κ' ἂν ἴθιλε θὰ κοίμαται.
 Π.— Κ' ὁ μᾶμος Λούρος εἰν' ἐδῶ, κ' ὁ Λούρος ὁ σπεταζέστος.
 Φ.— Κ' ὁ Κούλης παρευρίσκειται... νομίζω πῶς τὸν ζέρεις.
 Π.— Κ' ὁ Κονσάκης ὁ Λουκάς, ὁ Πατριῶν ἰππότης.
 Φ.— Κ' ὁ Κόνσολας ὁ χορευτὴς καὶ φωτογράφος πρώτης.
 Π.— Ἐφέτος, Φαουλῆ, θὰ πῆρ' ὅτ' ἴσῃν Παναγὰ τῆς Τίνου.
 Φ.— Νὰ κ' ὁ Βαλέτας, Περικίλη, κ' ὁ Παπακωνσταντίνου.
 Π.— Βρὲ τί μου λέει... ποὺ δάδελο τοῦ ζετρονέσιος, βλάκας;
 Φ.— Ἰδοὺ κ' ὁ πολυέλιος κ' ἄλλοι μόνον ὅτ' ἀφάκας.

Π.— Μὰ δὲν στρέφεις καὶ κυττάξῃς καὶ τοῦ Μέρλιντῆ Ζαῖτρα,
 τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὴν κόρη;

Φ.— Τὰ μακάρι μου καὶ μιὰ λύρα.
 Π.— Κ' ὁ Γεννήσαρης ὁ Γράγιος, ὁ παρὼν ἐν τοῖς χοροῖς,
 εἶναι καὶ προδιδασκόμενος κ' ἔλα νὰ τὸν συγχωρῆς,
 κ' ἂν ἐσὺ τὸν εἶπες πέρου χορευτὴν τοῦ παρελθόντος
 πλὴν ἐκείνος ἴτο κ' εἶναι κ' ἔστα πάντα τοῦ παρόντος.
 Φ.— Κάποιος ἔβιος μὲ κυττάζει... τοῦ γελοῦ καὶ μοῦ γελοῦ.
 Π.— Ἐβιος δακτύλος δολιγῆ, Φαουλῆ, μὲ γαργαλῆ.
 Φ.— Ἐρχεται κ' ὁ Γαργαλῆς ὁ τοῦ Παροβόλιου.
 Π.— Ἡ μελέταις ὅπου κάνει δὲν πηγαίνουν τοῦ κοκοῦ.
 Φ.— Νάτος κ' ὁ Φλαμπούαρης,
 ποῦναι Κόντες βλὸς χάρης.
 Π.— Κάθε Κόντες καὶ Κοντέα
 ὅτ' οὐπεὶ πηγαίνει μέσας.

Ἡ Πριγκίπισσα Σοφία ὁτὸ χορὸ φεγγολοῖται
 καὶ νομίζω μὲ τὸν Κόντε πῶς χορεύει, Φαουλῆ.

Φ.— Πρῶτῃ μὲς ὅτ' ἄς Πριγκίπισσας ἔλα λαμπρὸν μαγνήτη
 τῆς καρδιάς τραβῆ τὸν κόρμου... λὲν πῶς εἶναι κ' ἀπὸ
 Π.— Εἶδες καὶ τοῦ Νικολάου τὴν ὄραϊα τὴν Ἑλένη; [σπῆτ].
 Φ.— Δὲν τὴν εἶδα μὲ τῆς ἑλλας... θάνατι κρουολογημένη.
 Π.— Ἄς ὀμνήσωμαι κ' ἔμεις
 τὰς κυρίας τῆς τιμῆς,
 τοὺς κλειδοῦχοις Μισσαλάδες, τοὺς Ἀδελφὰς τοὺς με-
 τὸν Βασιλόγλου, τὸν Πίσσα, τὸν Μηλιώτη καὶ τοὺς ἑλ-
 [λάου].

Φ.— Ἀκούω κάμποσας κοιλιάς νὰ κρυφογογγυρίζουν.
 Π.— Βλέπω τὰ Λεύη νὰ περῶν καὶ νὰ στριφογυρίζουν,
 κ' εἶδος ζᾶλη μούρχεται κ' ὁ εἶδος ἀναγοῦλα,
 κ' ἴθιλε νὰ μᾶι, Φαουλῆ, καθὼς τὸν Καλλιγούλα
 νὰ πῆρω τοῦτους τοὺς βλαστῶς προγόνων Προμηθεῶν
 εἰς ἡν ραχδαίστατον κατακλυσμέν ἀθέων.

Φ.— Κ' ἔφετος ἔπαμε πολλὰ γιὰ μάνικαι καὶ γιὰ κῆραις,
 δίκαιος μὲς τραγουθήσαμε καὶ ζεναῖς Μανταφίρας,
 καὶ τῶρα πῆμε ὅτ' οὐπεὶ... φέρτε συμπαῖνα ντόπια
 νὰ πῆρωμε καὶ νὰ σκούσωμε : βάλτε φωτῆ ὅτ' ἀτόμα.
 Ἐδοῖ, παιδιὰ, κ' ὁ Ἰστόλι μας καὶ τὰ Στρατιωτικὰ μάς,
 μακάρι μὸν Στρατιῶτες νὰ βλεποῦμαι μ' ἔμπροστὰ μᾶς.
 Φέρτε μὸν αἰσοπύρρουν... χίλιαις φοραῖς εἶδᾶ...
 εἶθε καλὰτὶ νὰ γειῆ κάθε Ρωμιοὺ καλλιῶς,
 νὰ βγαῖνον δάφνας ὅτ' Ἰσθμὸν καὶ σὲ χορῶν παρκέτα,
 δάφνας χλωράς, δάφνας ζεραῖς σάντ' ἀπαληκωροῦκατα.
 Κάθε χαρτὶ γιὰ τοὺς Ρωμιοὺς νὰ βγαῖναι πάντα ὅσο
 κ' ἐμνησκῶν νὰ τοὺς ἴδωμε τῶν κρεβάτων ὀπλίτας,
 κ' εἰς περιεσφῆ ὅτ' οὐπεὶ κανένα σκαλισσῶτο
 μὴ ἴσμενοῦτε, βρέ παιδιὰ, καὶ τοὺς Ἀγγαλιεῖτας.

Π.— Ἐδῶ ποῦ τραγουθήσαμε πᾶτο νὰ μὴ ροχίη...
 Φ.— Κ' ὁ καικοῦρης τοῦ σπιτιοῦ νὰ μᾶς καταλάτῃ.

Μαὶ κομποῦσι, Φαουλῆ,
 μ' ἄλλους λέγουσιν ἄγχιλας.
 Λαμπρὸν Ἡμερολόγιον Σωτηρίας Ποιημέτου
 καλοσησιαῖς ἀληθῆς σπικίας κ' ἐξῆρετο.
 Τὴ θαυμαστὸν ἐκείνου τοῦ Σαῖκου τοῦ Κωστή
 καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ Σαῖκος θαυμασιὸς ἐστὶ.